

جستار

ریاست بهزادنبوی بر ناساومعنای آن!



احمدزیدآبادی

روزنامه‌نگار وفعال سیاسی

مهندس بهزاد نبوی به‌عنوان رئیس «نهاد اجماع‌ساز اصلاح‌طلبان» برگزیده شد. نهاد اجماع‌ساز که مختصرأ «ناسا» خوانده می‌شود عمدتاً به منظور ایجاد وحدت در صفوف پر‌اکنده احزاب اصلاح‌طلب برای تعیین چگونگی ورود آنها به انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۴۰۰ تشکیل شده است.
انتخاب بهزاد نبوی به سمت ریاست این نهاد اما پیشاپیش از جهت‌گیری اصلاح‌طلبان در انتخابات سال آینده پرده برمی‌دارد. به عبارت صریح‌تر، احزاب اصلاح‌طلب با انتخاب آقای نبوی، آماده حضور کامل در انتخابات سال آینده می‌شوند.
مهندس نبوی تجربه‌ای طولانی در امر مبارزه و سیاست دارد و برای ناظران سیاسی در ایران فردی ناشناخته نیست. کسانی که بهزاد نبوی را از راه دور می‌شناسند معمولاً با کسانی که با او از نزدیک آشنایند، نظر واحدی درباره‌اش ندارد. او از راه دور چندان دلچسب به نظر نمی‌رسد!دستم‌کم برای من اینطور بوده است!اما از نزدیک به لحاظ ویژگی‌های فردی، نبوی چهره‌ای دلسوز و صادق و پرتلاش و پیگیر و صریح و شجاع و ساده‌پست و فداکار و وطن‌دوست و فروتن به نظر می‌آید، گرچه به‌رغم فروتنی بر دریافت‌ها و تجارب خود تعصب می‌ورزد و به وقت ضرورت از خود اقتدار مدیریتی هم نشان می‌دهد.
در واقع او از نقطه‌نظر خصائص شخصی، فرد کاملاً مناسبی برای ریاست نهاد اجماع‌ساز اصلاح‌طلبان است،اما به نظرم او مثل بسیاری دیگر از کسانی که در دوران شاه‌میرز کرده و سپس تجربه جمهوری اسلامی را از نزدیک مشاهده کرده‌اند، دریافت و شناخت تصلب‌آمیزی از پدیده سیاست و اجتماع در ایران پیدا کرده‌اند. این قبیل چهره‌ها با توجه به تجارت طولانی و عمدتاً بی‌نتیجه یا شکست‌خورده خود در امر سیاست، در درجه نخست نسبت به «تحول» نوعی بدبینی ناخودآگاه بروز می‌دهند.

به معنای روشن‌تر، آنان گونه‌های فوبیای تحول پیدا کرده‌اند و به این باور رسیدمانند که تحولات بخصوص ناگهانی، به‌خلاف انتظار عموم، معمولاً وضع را بدتر و خراب‌تر می‌کند و باید از آنها اجتناب کرد. در اینجا منظورم از تحول از جمله تحول ناگهانی، «انقلاب» یا چیزی مشابه آن نیست، بلکه هر نوع تغییر محسوس در جبهه‌های جاری و برسوم در زمینه‌های مختلف است!
در واقع چهره‌هایی چون مهندس نبوی، آهستگی و احتیاط و تدریج و روال معمول را بر ابرهاکارهای مستلزم تغییر و تحول در نگاه یا خط‌مشی مرسوم می‌دهند و بخصوص به ابتکارات جدید به دیده شک و تردید و بدگمانی می‌نگرد. بنابراین، از نگاه آنان همین مسیری که از دوم خرداد بدین سو در پیش گرفته شده است، عقاقلانه‌ترین و عملی‌ترین و مجرب‌ترین راه به‌یهود شرایط است و به‌سادگی نباید از آن دست‌شست. شاید گفته‌شود که اگر مهندس نبوی اینگونه محتاط و محافظه‌کار است، پس چرا بعد از وقایع سال ۸۸و را بازداشت و به پنج سال زندان محکوم کردند؟این پرسش را در واقع باید بازداشت‌کنندگان او پرسید! تا آنجا که من اطلاع دارم آقای نبوی حتی در طول زندان هم به این خط‌مشی وفادار ماند و از آن عدول نکرد. گذشته از این، مهندس نبوی در چند دهه اخیر، بسیار بیش از همگان خودباختری ضرورت‌ها و اقتضائات روزگار را لحاظ فکری همراه شده و حتی در مواردی پیش‌گام و دوستان خود در این مورد بوده است،اما عجیب اینکه چارچوب ود دستگاه تحلیلی او نسبت به تحولات سیاسی ایران، گویی در همان دهه شصت فریز شده و در تمام این مدت دست نخورده است!آقای نبوی در کل، همان بازی و نوع تعامل دو قطب چپ و راست را که در دهه شصت در ایران رایج بود، به عنوان محور تحلیل سیاسی خود تا امروز حفظ کرده و دانستن امروز راه‌هم عین دانستن دیروز می‌بیند.از نگاه او، جناح راست که به محافظه‌کار و

بعد به اصولگرا تغییر نام داده است؛ فقط یک هدف دارد و آن اینکه چپ‌های دیروز یا اصلاح‌طلبان امروز را از صحنه قدرت رسمی به کلی حذف کند و برنامه‌های تماماً افراتی خود را به اجرا بگذارد.از نظر نبوی چنین اتفاقی، کشور را به فلاکت می‌کشد و به هر شیوه‌ای باید در برابر آن ایستاد. تنها شیوه‌ای که هم مهندس نبوی در این مورد می‌شناسد و بر آن تأکید دارد و بدین‌لی هم بر آن قائل نیست، حضور تمام‌عیار در انتخابات با همه محدودیت‌ها و شرایط آن است.از منظر بهزاد نبوی، حتی اگر بتوان از طریق انتخابات به بخدشاری زیدآباد هم دست یافت، به نوبه خود غنیمت است، به اندازه خودش در خشتی کردن نقشه افراتی‌ها برای نابودی کشور تأثیر می‌گذارد! با این حساب تردیدی نیست که مهندس نبوی با تمام قوای خود خواهد کوشید تا مجموعه اصلاح‌طلبان را به حضور در انتخابات متقاعد و هدایت کند هر چند که کاندیدای ضعیفی داشته باشند.

نکته

وزیر خارجه عراق به‌تهران سفر می‌کند

پایگاه خبری «میدل ایست نیوز» عراق گزارش داد که وزیر امور خارجه عراق برای دومین‌بار در یک ماه گذشته به تهران سفر می‌کند. این پایگاه خبری «به نقل از یک منبع آگاه بدون ذکر نام اعلام کرد: فؤاد حسین وزیر امور خارجه عراق، امروز شنبه به تهران سفر می‌کند. به نوشته میدل ایست‌نیوز، این منبع با اشاره به اینکه سفر وزیر امور خارجه عراق به ایران دومین سفر وی در کمتر از یک ماه گذشته به این کشور است، درباره برنامه دیدارهای فؤاد حسین و محتوای مذاکرات وی با مقامات ایرانی توضیحی ارائه نکرد. تاکنون سایر رسانه‌های عراقی خبری در این رابطه منتشر نکرده‌اند. وزیر خارجه عراق پیش از این ۱۵پنهم‌ماه‌گشته برای دیدار با مقامات بلندپایه ایرانی سفری به تهران داشت.

شنبه **۱۳۹۹۰۱۲۰۹**
۱۵رجب‌القریب ۱۴۴۲/۲۷فوریه ۲۰۲۱

سال سوم
شماره۹۵۵

حسین کاشفی در گفت وگو با «آرمان ملی»:

ناکار آمدی‌ها سبب تحریم‌ها شد نه برعکس

برخی تئوری انتخابات حداقلی را دنبال می‌کنند

کسانی‌که امروز داعیه‌انقلابی‌گری دارند در زمان انقلاب کجا بودند؟

شخصی‌کردن انتخابات جامعه را رنج می‌دهد

نباید تجربه انتخابات مجلس یازدهم تکرار شود

مردم از وضعیت موجود رنج می‌برند

برخی به نام مستقل بودن از پاسخگویی طفره می‌روند

نگاه امنیتی، به نهادینه کردن تحزب آسیب زده است

آرمان ملی– احسان انصاری: در حالی‌که اصلاح‌طلبان با تشکیل نهاد اجماع‌ساز به دنبال استراتژی انتخاباتی و عبور از چالش‌های درون گروهی هستند اصولگرایان فضا را برای خود مهیا می‌بینند و به همین دلیل رقابت‌های درون گروهی در بین آنها تشدید شده‌است. در چنین شرایطی برخی اصولگرایان که در مسندهای مهم تصمیم‌گیری هستند و کارنامه آنها برای مردم تلاش می‌کنند مسندهای خود را تغییر بدهند وواحد کارزار از انتخاباتی شوند.به همین دلیل وبرای تحلیل وبررسی مهمترین دغدغه‌های جریان اصلاحات برای حضور در انتخابات ریاست جمهوری «آرمان ملی»با مهندس حسین کاشفی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب گفت‌وگو کرده‌است.مهندس کاشفی در این زمینه معتقد است: «برخی به دنبال انتخابات حداقلی هستند و بر خلاف منویات و رویکرد انتخاباتی رهبر معظم انقلاب حرکت می‌کنند. از ابتدا انقلابی اسلامی متکی به مردم بوده‌است. اتکا به مردم‌نیز به معنای این است که مردم به‌صورت حداکثری در انتخابات مشارکت داشته‌باشند. حضور حداکثری مردم در انتخابات به معنای افزایش قدرت و انسجام ملی است. رویکرد های دیپلماتیک در جایگاه خود دارای اهمیت است. با این وجود آنچه از همه این مسائل مهمتر است، قدرتی است که مردم با حضور در انتخابات به حاکمیت منتقل می‌کنند. این مهم‌نیز در شرایطی محقق می‌شود که مردم همه چیز را متعلق به خود بدانند». در ادامه حاصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

اصلاح‌طلبان با انتقال تصمیم‌گیری از شورای عالی سیاستگذاری به نهاد اجماع‌ساز چه استراتژی را دنبال می‌کنند؟

در همه کشورهای جهان احزابی که اهداف مشترک دارند در بزنگاه‌های سیاسی و به‌خصوص در انتخابات با هم ائتلاف می‌کنند که این وضعیت در کشور ما نیز در گذشته وجود داشته‌است. واقعیت این است که در کشور ما احزاب از جایگاه واقعی خود برخوردار نبودند و به همین دلیل تحزب در ایران به خوبی نهادینه نشده‌است. به همین دلیل اصلاح‌طلبان در گذشته در قالب شورای عالی سیاستگذاری اهداف خود را دنبال می‌کردند. به صورت طبیعی این رویکرد به همان شکل که دارای نقاط قوت است همراه با نقاط ضعف نیز بوده‌است. به همین دلیل نیز اصلاح‌طلبان تلاش کردند با یک نهاد جدید نقاط ضعف شورای عالی سیاستگذاری را از بین ببرند. این رویکرد نیز صحیح بوده و احزاب همواره باید در حین حرکت خود را نیز اصلاح کنند. این اصلاح نیز در راستای مشارکت بیشتر مردم در انتخابات و عرضه تصمیم‌گیری کشور بوده‌است. موضوع مردم‌داری اهمیت است. به همین دلیل نیز جریان‌های سیاسی باید در مسیری حرکت کنند که با دغدغه‌های مردم نزدیک داشته‌باشد و مردم بتوانند اراده خود را در شکل دموکراسی متبلور کنند. به همین دلیل جریان اصلاحات باید در حرکت خود نیز به سمت دموکراسی و انتخابات خرد گام کند. شرایط شکل‌گیری شورای عالی سیاستگذاری نیز در وضعیت خاصی بوده‌است. شرایط به شکلی بوده که در مقاطعی به دلیل تسریع روند امور به جای اینکه اعضا انتخابی باشند به صورت انحصاری برگزیده می‌شدند. این در حالی‌است که اوضاع نهاد اجماع‌ساز همگی انتخابی هستند و هیچ فرد انحصاری در این نهاد وجود ندارد. دشواری هماهنگی جریان اصلاحات حدود ۳۱ عضو وجود دارد که همگی در نهاد اجماع‌ساز نماینده معرفی کرده‌اند.

آیا حضور افراد انحصاری یکی از مهمترین دلایل تغییر تصمیم‌گیری از شورای سیاستگذاری به نهاد اجماع‌ساز بوده‌است؟

به هر حال این اشکالی بوده که در یک پروسه زمانی برای اصلاح‌طلبان دغدغه ایجاد کرده‌است. به همین دلیل نیز در نهاد اجماع‌ساز این نقیصه مرتفع شده‌است. در شرایط کنونی همه‌اعضای نهاد اجماع‌ساز و هیات‌رئیسه این نهاد به صورت انتخابی هستند که در یک رویکرد دموکراتیک این اتفاق رخ داده‌است. شکل‌گیری نهاد اجماع‌ساز این نکته مهم را به جامعه و مسئولان گوشزد می‌کند که همه امور باید به سمت دموکراسی حرکت کند و ما هر چه بیشتر رویکرد دموکراتیک را دنبال کنیم به دغدغه‌های مردم نزدیک‌تر خواهیم‌بود. نکته مهم در این زمینه این است که لایه‌های اعضای کنونی نهاد اجماع‌ساز در شورای عالی سیاستگذاری حضور داشته‌اند و به همین دلیل می‌توانند از تجربه گذشته استفاده کنند. در کشوری مانند ایران که تحزب هنوز جایگاه واقعی خود را به دست نیاورده، تجربه کارهای جبهه‌ای و حزبی تجربه‌های گران‌قیمتی هستند که اصلاح‌طلبان باید از چنین تجربه‌هایی که در شورای عالی سیاستگذاری رقم خورده، استفاده کنند. در مقاطعی در کشور ما شاهد بسته شدن خانه احزاب و نگاه امنیتی به احزاب بودیم که اینگونه اقدامات صدمات زیادی به تحزب در ایران زده‌است. نمونه بارز این اتفاقات در دولت‌های نهم و دهم رخ داده که علاوه بر اینکه خانه احزاب تعطیل شدند، رویکرد حزبی نیز با چالش‌های جدی مواجه شده و بسیاری از احزاب به دلایل امنیتی تعطیل شده‌اند. احزاب نماینده مردم هستند و کسانی که با رویکرد حزبی مخالفند به شکل‌های مختلف با بیان انتقادات و دغدغه‌های مردم توسط نمایندگان خود مخالفت می‌کنند.

نگاه امنیتی به احزاب چه پیامدهایی برای رویکرد تحزب در ایران داشته‌است؟

آقای احمدی‌نژاد فکر می‌کرد احزاب رقیب

دولت هستند. این در حالی‌است که دولت اصلاحات توجه ویژه‌ای به احزاب و نهادهای مدنی داشت و به همین دلیل یکی از درخشان‌ترین مقاطع تاریخ در زمینه‌های مدنی و حزبی در تاریخ جمهوری اسلامی در دولت اصلاحات رقم خورده‌است. اگر قرار است کشور با کار کارشناسی و خردجمعی مدیریت شود این اتفاق باید در راستای تحزب و توجه به احزاب صورت بگیرد. در دولت آقای روحانی نیز

شنبه **۱۳۹۹۰۱۲۰۹**
۱۵رجب‌القریب ۱۴۴۲/۲۷فوریه ۲۰۲۱

سال سوم
شماره۹۵۵

آرمان ملی



آرمان ملی– احسان انصاری: در حالی‌که اصلاح‌طلبان با تشکیل نهاد اجماع‌ساز به دنبال استراتژی انتخاباتی و عبور از چالش‌های درون گروهی هستند اصولگرایان فضا را برای خود مهیا می‌بینند و به همین دلیل رقابت‌های درون گروهی در بین آنها تشدید شده‌است. در چنین شرایطی برخی اصولگرایان که در مسندهای مهم تصمیم‌گیری هستند و کارنامه آنها برای مردم تلاش می‌کنند مسندهای خود را تغییر بدهند وواحد کارزار از انتخاباتی شوند.به همین دلیل وبرای تحلیل وبررسی مهمترین دغدغه‌های جریان اصلاحات برای حضور در انتخابات ریاست جمهوری «آرمان ملی»با مهندس حسین کاشفی، فعال سیاسی اصلاح‌طلب گفت‌وگو کرده‌است.مهندس کاشفی در این زمینه معتقد است: «برخی به دنبال انتخابات حداقلی هستند و بر خلاف منویات و رویکرد انتخاباتی رهبر معظم انقلاب حرکت می‌کنند. از ابتدا انقلابی اسلامی متکی به مردم بوده‌است. اتکا به مردم‌نیز به معنای این است که مردم به‌صورت حداکثری در انتخابات مشارکت داشته‌باشند. حضور حداکثری مردم در انتخابات به معنای افزایش قدرت و انسجام ملی است. با این وجود آنچه از همه این مسائل مهمتر است، قدرتی است که مردم با حضور در انتخابات به حاکمیت منتقل می‌کنند. این مهم‌نیز در شرایطی محقق می‌شود که مردم همه چیز را متعلق به خود بدانند». در ادامه حاصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

دوباره نگاه به مقوله تحزب در کشور شکل مثبتی به خود گرفت. هر چند این وضعیت می‌توانست بهتر باشد و اقدامات موثرتری در زمینه تقویت احزاب در کشور شکل بگیرد. انتخابات بیش از آنکه به فرد متکی باشد باید به برنامه‌ها متکی باشد. برنامه‌های کاربردی نیز با نگاه کارشناسی در فضای احزاب شکل می‌گیرد. هنگامی که افراد با برنامه در مسند کار قرار بگیرند باید نسبت به عملکرد خود به مردم پاسخگو باشند. این در حالی‌است که یکی از مهمترین دغدغه‌های مهم مردم ایران پاسخگو نبودن مسئولان است. متأسفانه برخی خود را مستقل معرفی می‌کنند و به همین دلیل شرایط پاسخگویی را از خود سلب می‌کنند. به هر حال هر نماینده یا کاندیدی که وارد فضای انتخاباتی می‌شود باید نسبت به برنامه و عملکرد خود پاسخگو باشد. این در حالی‌است که برخی به بهانه اینکه مستقل هستند خود را در چاقوب خردجمعی قرار نمی‌دهند و به همین دلیل از پاسخگویی طفره می‌روند. از سوی دیگر برخی از کسانی که توسط احزاب و تشکل‌ها در فضای انتخاباتی معرفی شده‌اند نیز باید نسبت به برنامه‌های حزب و تشکل خود پاسخگو باشند.

یکی از مهمترین دغدغه‌های جریان اصلاحات تأیید صلاحیت چهره‌های خود در انتخابات ریاست جمهوری است و به همین دلیل برنامه‌های آینده این جریان در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته‌است. در چنین شرایطی نهادهای تصمیم‌گیر به چه میزان ضروری است؟ آیا جریان اصلاحات برنامه‌ای برای گفت‌وگوی انتخاباتی با حاکمیت دارد؟

واقعیت این است که در شرایط کنونی جامعه با نوعی ناامیدی نسبت به آینده مواجه شده و به همین دلیل نیز بسیاری از جوانان به دنبال مهاجرت و زندگی در کشورهای دیگر هستند. نمونه بارز این ناامیدی نیز در انتخابات مجلس یازدهم رقم خورد و ما شاهد بودیم میزان مشارکت مردم در انتخابات نسبت به گذشته کاهش چشمگیری مواجه بود. مقام معظم رهبری در سخنان اخیر خود به ضرورت مشارکت حداکثری در انتخابات آینده اشاره کردند. ایشان معتقد هستند اگر احزاب و جریان‌های سیاسی با برخی از مسئولان اختلاف سلیقه و دیدگاه دارند باید این دغدغه‌ها را بیان کنند اما این اختلاف سلیقه نباید باعث کاهش مشارکت انتخاباتی شود. این در حالی‌است که برخی در دنبال انتخابات حداقلی هستند و برخلاف منویات و رویکرد انتخاباتی رهبر معظم انقلاب حرکت می‌کنند. از ابتدا انقلاب اسلامی متکی به مردم بوده‌است. اتکا به مردم نیز به معنای این است که مردم به صورت

حداکثری در انتخابات مشارکت داشته باشند. حضور حداکثری مردم در انتخابات به معنای افزایش قدرت و انسجام ملی است. موضوع نظامی و رویکرد های دیپلماتیک در جایگاه خود دارای اهمیت است. با این وجود آنچه از همه این مسائل مهمتر است قدرتی است که مردم با حضور در انتخابات به حاکمیت منتقل می‌کنند. این مهم‌نیز در شرایطی محقق می‌شود که مردم همه چیز را متعلق به خود بدانند. بنده معتقدم باید انتخابات مجلس یازدهم را به عنوان یک تجربه پیشگاه خود قرار بدهیم و در مسیری حرکت کنیم که دوباره این تجربه ناخوشایند تکرار شود.

ارزیابی شما از آرایش انتخاباتی اصولگرایان به چه صورت است؟ در شرایطی که اصولگرایان با محدودیت‌های نظارتی مواجه‌نیستند با تعدد کاندیدا و استراتژی مواج‌هند. به نظر شما اصولگرایان با چه آرائی سیاسی در انتخابات ریاست جمهوری آینده حضور خواهند داشت؟

اصولگرایان در حالی که با محدودیت‌های نظارتی مواجه نیستند اما هنوز نتوانسته‌اند به یک جمع‌بندی انتخاباتی برسند و هنوز در زمینه تدوین استراتژی انتخاباتی با چالش مواجه هستند. رقابت درون‌گروهی در بین اصولگرایان نیز چنین اجزاه‌ای به آنها نداده‌است. این رقابت به اندازه‌ای است که می‌تواند سرنوشت اصولگرایان که در مسندهای مدیریت کلان جامعه نیز قرار دارند به شکلی رفتار می‌کنند که تمایل دارند در مسندهای دیگر نیز حضور داشته‌باشند. مشخص نیست چنین افرادی که عملکرد آنها برای مردم مشخص است به چه دلایلی تمایل دارند در مسندهای مدیریتی جدیدی قرار بگیرند. این مسأله نشان می‌دهد هنوز خردجمعی و رویکرد های مبتنی بر جمع‌گرایی برای ما نهادینه نشده و تصمیم‌گیری‌ها بیشتر مبتنی بر منافع فردی و جناحی است.

سیاسی ۱۱

یادداشت

کام‌های رسیدن به مشارکت حداکثری



غلامرضا ظریفیان

فعال سیاسی اصلاح‌طلب

مبنا و اساس نظام جمهوری اسلامی در انتخابات و مشارکت حداکثری مردم است و انقلاب اسلامی اساساً با حضور مردم به پیروزی رسید. بعد از پیروزی انقلاب هم در قانون اساسی برآمده از انقلاب اسلامی از مقام رهبری گرفته تا نهاد ارکان نظام به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم با رای مردم انتخاب می‌شوند. بنابراین مسأله مشروعیت نظام به معنای رضایت‌مندی، یکی از اصول شکل‌گیری نظام و هم یکی از اصول بقای نظام است. به میزانی که مشارکت مردم در تعیین سرنوشت خود، کاهش پیدا می‌کند نظام با مشکلات جدی مواجه می‌شود. مشکلات امنیتی و مشکلات در حوزه سیاست خارجی تنهابخشی از این مشکلات است. پس حضور مردم نقش کلیدی در قدرت نظام جمهوری اسلامی دارد و هر جریان و فردی تلاش کند مشارکت مردم در انتخابات را کاهش دهد در واقع در تلاش برای آسیب جدی زدن به نظام است. متأسفانه برخی جریانات کج‌اندیش که ممکن است دلسوز هم باشند در درون کشور در کنار براندازان قرار گرفته‌اند و به دنبال کاهش مشارکت مردم در انتخابات هستند. گروه‌های کج‌اندیش با برخی سیاست‌های ناخردانه و برخی نگاه‌های انحرافی تصورشان این است که با حضور حداقلی مردم هم می‌شود کشور را مدیریت کرد. این نگاه بسیار خطرناک است. نگاه رهبری اینگونه نیست، رهبری از ریزباز همواره بر مشارکت حداکثری مردم تأکید کردند. مشارکت حداکثری مردم نیازمند الزاماتی است. این الزامات در هر دوره متفاوت است و در اولویت‌مندی مردم تغییر پیدا می‌کند. هر چند کلیت خواسته‌های مردم یکسان است اما در هر دوره‌ای یک خواسته در صدر خواسته‌های مردم قرار می‌گیرد. در سال ۷۶ نوعی احساس انسداد و مهندسی شدن انتخابات در جامعه وجود داشت که موجب شد مردم به صحنه بیایند و آن تصور را با حضور خود بهم بریزند. یاد در سال ۹۲ و ۹۶ در دو گانه روحانی و رقبای او احساس اینکه حضور حداکثری مردم منجر به جلوگیری از جنگ و ناامنی می‌شود باعث شد مردم حضور گسترده پیدا کنند. امروز به نظر می‌رسد که یکی از اولویت‌های جدی مردم علاوه بر نیازهای عمومی مثل فضای سیاسی و حضور سلیقه‌های مختلف در انتخابات مسأله مشکلات اقتصادی است. در حال حاضر اولویت اول جامعه تنگناها و مشکلات معیشتی و بیکاری است. بخشی از این مشکلات به ساختارهای داخل کشور مرتبط است اما بخش عمده هم مرتبط به تحریم است. همه مسئولان کشور هم به نقش تحریم در مشکلات اقتصادی اذعان کرده‌اند. بنابراین یکی از اقتضائات مشارکت حداکثری مردم در انتخابات سال آینده این است که بتوانیم حال کمتر شدن است و تحریم‌ها کاهش پیدا می‌کند. طبیعتاً حل مسائل اقتصادی یک‌شبه ممکن نیست اما همین که مردم احساس کنند زوزه‌های جدی باز شده برای حل برخی مشکلات، قطعا در انتخابات مشارکت می‌کنند. تشریح گام دوم برای تحقق مشارکت حداکثری این است که جامعه در طول سال‌های اخیر با انبوه اطلاعاتی مواجه شده که در مورد رانت، فساد و امضاهای طلایی است. این امر باعث برزش سرمایه اجتماعی شده‌است؛ بنابراین شفافیت در مبارزه با فساد و ارائه اطلاعات به جامعه می‌تواند سطح اعتماد مردم به نظام را افزایش دهد. این اعتماد منجر به افزایش سرمایه اجتماعی و به نهایت افزایش مشارکت در انتخابات می‌شود. گام سوم، ایجاد فضای مناسب برای گروه‌های مختلف است تا همه جریانات دلسوز نظام بتوانند در انتخابات مشارکت کنند. همه جریانات باید این فرصت برابر را داشته‌باشند که بتوانند کاندیداهای موردنظر و توانمند خود را به مردم معرفی کنند و مردم هم بتوانند با هر سلیقه‌ای در انتخابات شرکت کنند. در واقع در انتخابات سال آینده باید نگاه غیر استصوابی هم باشد.

گزارش

این قانون ۵۰ساله با واقعیت‌های جامعه‌سنجیتی ندارد
گروکشی قانونی مردان از زنان ورزشکار!

ادامه از صفحه ۶

اصلاح قانون

این نماینده‌دور مجلس‌ادامه داد:اساساً در بی این تصویب، قرار بود کمیته‌ای به منظور اظهارنهایی در خصوص تبصره‌های این طرح مشکل ساز شود. در نظر آقای کمیسیون امنیت ملی، دوفراز اعضای کمیسیون فرهنگی، مسئولان مرکز پژوهش‌ها، وزارت خارجه، وزارت اطلاعات و اداره گذرنامه تشکیل شود تا درباره این طرح تصمیم‌گیری کنند که تشکیل این کار گروه به دلیل ممانعت‌مانسافانه لغو شود. لازم‌به‌ذکر اصلاح‌قانون با دیدی اقتضای مثبت برای زنان تحصیله فرتنی، ورزشی، اقتصادی و سیاسی در مجلس دهم و پیگیری‌های فراکسیون زنان مجلس دهم، اولین گام در اصلاح این بند از قانون گذرنامه آن هم بعد از قریب به پنجاه‌سال بود که موفق واقع‌نشده

موانع شرعی درباره گذرنامه

به گفته مشاور عالی معاونت امور زنان و خانواده رئیس‌جمهوری، از سوی دیگر مطرح شدن موانع شرعی بر سر راه تصویب چنین اصلاح قانونی بود که با توجه به اصلاح قوانین در خصوص ضمانت‌مداران، بهره‌مندی از ارشبری زوجه از زوج در عرصه و اعیان و برابری شدن در به تصادفات در سال‌های اخیر، ما را امیدوار می‌کند که گشایش‌های فقهی و حقوقی در این موضوع امکان‌پذیر و باب‌اجتهاد نیز باز است.وی تصریح کرد:همچنین این موضوع حروف‌الظهار نظ‌های مختلف از سوی اساتید‌دانشگاه، حقوقدانان جوان و مطرح شدن بیش از پیش این قانون در عرصه عمومی این توده به‌ما داده می‌شود که مطالبات عمومی، می‌توانند پاسخ‌های درست و به‌موقع و کارشناسی شده دریافت کنند. سواپوشی گفت: امیدوارم طرح چنین مسأله‌ی در مجلس یازدهم، همچون مجلس دهم ممکن شود و فراکسیون زنان مجلس یازدهم بتواند طرح‌ها و لوابیحی که در مجلس دهم با کار کارشناسی پیش‌رفته بود اما به دلایل مختلف به ثمر نرسیده بود را به سرمنزل غایی خویش برساند